

Een meester spreect: ware alle middel af tusscen¹

(fragment kázání na den sv. Augustina, Q16a)

Jeden mistr říká: I kdyby odpadlo vše, co je mezi mnou a [touto] zdí, dostal bych se až ke zdi, ale ne do zdi. S duchovními věcmi tomu tak není – tam je vždy jedno v druhém – co přijímá, je zároveň přijímáno, nepřijímá totiž nic než sama sebe. To je subtilní. Kdo tomu porozumí, má dost na [tomto] kázání, přesto je to málo[, co se dá říci] o obrazu duše.

Mnozí mistři tomu chtějí tak, že se tento obraz rodí z poznání a vůle. Ale tak tomu není. Já spíše říkám, že tento obraz je výrazem jí samé oproštěné od vůle a poznání. Řeknu vám příklad: Kdyby přede mnou přidrželi zrcadlo, ať chci či nechci, bez [mé] vůle i poznání bych se já sám odrážel v tom zrcadle. Ten obraz by nebyla věc zrcadla, ani by nevznikl sám od sebe, leč tento obraz je především z toho, od čeho bere spoji podstatu a podobu. Jakmile už není zrcadlo přede mnou, už v něm není můj obraz, jsem [opět] sám svým obrazem.

A ještě jeden příklad: Výhonek, který vyraší ze stromu, nese jméno i podstatu onoho stromu. Co z něj pochází, to také v něm zůstává, a co v něm zůstává, je to, co z něj pochází. Tak je ten výhonek obrazem sama sebe.

Tak tedy hovořím já o obrazu duše: [Že] to, co z ní pochází, je to, co v ní zůstává; a co v ní zůstává, je to, co z ní pochází. Obraz je otcův syn, a on je v něm, a ten obraz je Moudrost. Za to buď Bůh nekonečně chválen. Kdo tomu nerozumí, netrap se tím.

---

¹ Originál je zřetelně dolnoněmecký, přeloženo částečně sekundárně.